

Και δεύτερο όχι, στην συγκυβέρνηση υπό τον Λουκά Παπαδήμο, αναμένεται να πει τα μεσάνυχτα ο Βουλευτής Θεσπρωτίας Χρ. Κατσούρας. Ο κ. Κατσούρας στην ομιλία του για τον προϋπολογισμό στο Κοινοβούλιο, νωρίτερα, τόνισε ότι η στάση του θα παραμείνει η ίδια όπως και πριν από μερικές ημέρες όταν και δεν είχε δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση Παπαδήμου.

"Η στάση μου δεν μπορεί να είναι διαφορετική από αυτή που ήταν στην ψήφο εμπιστοσύνης", ανέφερε χαρακτηριστικά ο βουλευτής. Και αυτό γιατί -όπως εξήγησε ο ίδιος- η ψήφος του προϋπολογισμού έχει χαρακτήρα ψήφου εμπιστοσύνης στην κυβέρνηση.

Αναλυτικά η ομιλία του κ. Κατσούρα:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε σε μια στροφή της παγκόσμιας ιστορίας. Σ' έναν πολυπολικό κόσμο, νέες διεθνείς στρατηγικές συμμαχίες και αντιπαλότητες βρίσκονται υπό διαμόρφωση και μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία βρίσκεται σε συστημική κρίση. Στο δυτικό κόσμο συνειδητοποιούμε καθυστερημένα, μετά από δεκαετίες, τρομοκρατημένοι σχεδόν, το αυτονόητο, ότι η πρόοδος δεν είναι ούτε μαθηματικό αξίωμα ούτε φυσικός νόμος. Ότι έχει κερδηθεί σε μια γενιά, μπορεί να χαθεί από την επόμενη και αυτό πλέον δεν μοιάζει με απειλή, αλλά είναι πραγματικότητα. Στον ελλαδικό χώρο, κοινωνικοί, οικονομικοί και πολιτικοί δείκτες βρίσκονται σε ιστορικά χαμηλά. Στο κοινωνικό επίπεδο ο φόβος, αυτό το κατεξοχήν πολιτικό συναίσθημα, κυριαρχεί. Φόβος για την απώλεια της εργασίας, φόβος για την μείωση του μισθού, για την αλλαγή στην δουλειά μας, φόβος της επιβίωσης για τον άνεργο, αλλά και συλλογικός φόβος της απώλειας της ελπίδας για το μέλλον. Με πολιτικοψυχολογικούς όρους θα λέγαμε ότι βιώνουμε ένα τραύμα που δημιουργείται από την βίαιη συνειδητοποίηση της απόστασης του κόσμου που ξέραμε και του κόσμου στον οποίο ήδη ζούμε.

Στο οικονομικό επίπεδο η ύφεση, τριπλάσια εκείνης που προβλεπόταν στο Μεσοπρόθεσμο, η μετάθεση της ανάκαμψης, η υποχώρηση της ιδιωτικής και της δημόσιας κατανάλωσης, η μείωση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου, το ύψος του ελλείμματος στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, νούμερο τραγικό, 10% παρά την ύφεση, ένα από τα μεγαλύτερα παγκοσμίως, αλλά κυρίως η αύξηση της ανεργίας παρά τη μείωση του κόστους εργασίας, επιτείνουν την ανασφάλεια.

Παρά τα προηγούμενα, ο Προϋπολογισμός προβλέπει αύξηση εσόδων για το 2012, μειωμένες δαπάνες, κυρίως λόγω της συμμετοχής ιδιωτών στο PSI, που προεξοφλεί, υποχώρηση του ελλείμματος στο 5.4% και πρωτογενές πλεόνασμα περίπου 1% του ΑΕΠ. Πρόκειται για εξαιρετικά φιλόδοξους στόχους που δύσκολα θα επιτευχθούν, αφού το πιθανότερο είναι ότι η επιμένουσα ύφεση θα λειτουργήσει αρνητικά σε όλα τα μεγέθη του, οδηγώντας στη λήψη πρόσθετων μέτρων.

Στο πολιτικό επίπεδο, ο τρόμος ενός τέλους τοποθετείται και δηλητηριάζει τον πυρήνα της δημοκρατίας. Με έναν εσχατολογικό λόγο, ακούμε συνεχώς προφητείες για τον κίνδυνο του τέλους του ευρώ, του τέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του τέλους της κυριαρχίας του δυτικού κόσμου, του τέλους της Ιστορίας, και τελικά του τέλους της ίδιας της πολιτικής και των πολιτικών.

Όμως ενώ αυτός ο σχεδόν θεολογικός λόγος, προφητεύει ένα αναπόφευκτο - χωρίς να μπορούμε να το επηρεάσουμε - τέλος, ζητά από μας να αναλάβουμε γήινες ευθύνες. Απαιτεί την ενεργό συμμετοχή μας στον μονόδρομο, όπως λέει, μιας ιστορικής αναγκαιότητας σκληρής οικονομικής προσαρμογής στην κρίση. Προφανώς για να πάμε στον Παράδεισο!

Κάθε προσπάθεια άρθρωσης μιας προοδευτικής κυβερνώσας εναλλακτικής λύσης θεωρείται ανεδάφικη, μη ρεαλιστική, αιρετική. Ζούμε τις αλκυονίδες ημέρες ενός περιεργού συνασπισμού που εκφράζει την επικρατούσα πολιτικοοικονομική ορθοδοξία. Βέβαια αν αυτές είναι αλκυονίδες, αυτές οι μέρες που ζήσαμε εδώ, καταλαβαίνουμε τι θα επακολουθήσει αύριο. Όμως το εύρος, η σύνθεση, ο τρόπος που δημιουργήθηκε, το ότι προηγήθηκαν όσα προηγήθηκαν, το ότι μας επιβλήθηκε, το ότι δεν ήταν καρπός ενός σοβαρού διαλόγου και αυτοκριτικής, το ότι δεν υπήρξαν προγραμματικές συμφωνίες, το ότι έγινε για την εφαρμογή μια συμφωνίας που δεν ξέρουμε καν αν θα εφαρμοστεί, προβληματίζει. Τα προηγούμενα αποτελούν και την εγγενή αδυναμία της Κυβέρνησης, όχι μόνο να πείσει, αλλά κυρίως να δράσει, να σχεδιάσει ή τουλάχιστον να προετοιμάσει το έδαφος για ένα αυριανό εθνικό πρόγραμμα εξόδου από την κρίση.

Ακούστηκε ότι ο μόνος έγκυρος πολιτικός λόγος και δρόμος είναι η ψήφιση του παρόντος Προϋπολογισμού και ότι η θετική ψήφος είναι ψήφος υπέρ της Ευρώπης. Όμως ιστορικά, οι συμμαχίες κινδυνεύουν είτε από τις αντιπαραθέσεις τους με άλλες δυνάμεις ή συμμαχίες, είτε από τις συγκρούσεις ή την αλαζονεία των κυριάρχων συνιστωσών τους. Σήμερα η Αθήνα μοιάζει με την Μήλο και το Βερολίνο με την Αθήνα. Ακούμε τα ίδια διαχρονικά, προσβλητικά τελεσίγραφα, πως «ο ισχυρότερος κάνει ότι μπορεί και ο αδύναμος υπομένει

όσα πρέπει».

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, η προσβολή και η ύβρις δεν έχει νικητή. Ο προσβάλλων είναι ταυτόχρονα και προσβαλλόμενος. Όλη η Ευρώπη σήμερα κινδυνεύει. Η χθεσινή προειδοποίηση από έναν οίκο αξιολόγησης, για υποβάθμιση όλης της Ευρωζώνης είναι τραγική, αλλά μοιάζει να εκφράζει την πραγματικότητα και τους κινδύνους περισσότερο αληθινά απ' ό,τι τα εξωθεσμικά δίδυμα υποκατάστατα των ευρωπαϊκών οργάνων.

Ακούμε επίσης για αυτοματοποιημένα συστήματα πειθαρχίας και τιμωρίας των ελλειμματικών χωρών. Όμως το πρόβλημα της συνολικής ζήτησης και της ανισομέρειας του εμπορικού ισοζυγίου, με τα πλεονάσματα του Βορρά και τα ελλείμματα του Νότου, που ταλαιπωρεί την ευρωζώνη είναι οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Είναι ένα πολιτικό πρόβλημα, που θα πρέπει να απαντηθεί με πολιτικούς όρους, και χρειαζόμαστε σήμερα μια νέα πολιτική διεθνών συμμαχιών. Αν θέλουμε να αναχαιτιστεί μια περίοδος έντονης αστάθειας, αν θέλουμε να προστατεύσουμε τα προοδευτικά και όχι γραφειοκρατικά κεκτημένα που πρόσφερε η Ευρωπαϊκή Ένωση στα μέλη της τα τελευταία εξήντα χρόνια, θα πρέπει να προχωρήσουμε σε μια ευρύτερη και στενότερη οικονομική και πολιτική ένωση, βασισμένη όχι σε ιδεολογίες - είναι αδύνατον σήμερα- όχι σε ιδεοληπτικές εμμονές αλλά τουλάχιστον σε ιδέες.

Η πρώτη ιδέα είναι αυτή της αλληλεγγύης. Μόνον έτσι θα αναχαιτίσουμε μια περίοδο αναταραχής, που μπορεί να κρατήσει δεκαετίες.

Η δεύτερη ιδέα είναι εκείνη της δημοκρατίας. Μόνον έτσι οι Ευρωπαίοι πολίτες θα δεχθούν να συμμετάσχουν, σε μια νέα προσπάθεια επηρεασμού της Ιστορίας που θα χτιστεί. Αλλιώς θα αντιπαρατεθούν με μια υπεργραφειοκρατία που κτίζεται, με έναν νέο ολοκληρωτισμό που δημιουργείται και που συνεχώς ελέγχει αν τα αποτελέσματα μιας πολιτικής που εφαρμόζεται ερήμην των λαών, εφαρμόζονται. Και το πανάρχαιο ερώτημα θα επανέρχεται αμείλικτο και επίμονο: Ποιος ελέγχει τους φύλακες; Ποιος ελέγχει τους ελεγκτές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ξέρω αν υπάρχει χρόνος. Πράγματι, όχι μόνον οι ηγέτες της Ευρώπης, αλλά όλοι μας οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος της ιστορικής μας ευθύνης.

Για όσα είπα μέχρι τώρα, αλλά κι επειδή στην κοινοβουλευτική πρακτική και παράδοση η

Όχι και στον προϋπολογισμό από τον Χρ. Κατσούρα. Ομιλία και video

Συντάχθηκε απο τον/την vdella

Τρίτη, 06 Δεκέμβριος 2011 22:11 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 06 Δεκέμβριος 2011 23:12

υπερψήφιση του Προϋπολογισμού, ισοδυναμεί με ψήφο εμπιστοσύνης της Κυβέρνησης, η δική μου στάση είναι, νομίζω, προφανής. Σας ευχαριστώ.